

CIELOVÝ STAV – Slovensko: rok 2022 a aká je situácia

„Slovensko má späť svoje národné hospodárstvo a má nad ním celospoločenskú kontrolu“

Situácia stabilizujúceho sa národného hospodárstva Slovenska, usporiadaného na báze uskutočňovaného národohospodárskeho plánu 2018 -2022, ktorý už pracoval s prvkami národného vlastníctva celoštátneho významu i kolektívneho vlastníctva lokálnych a regionálnych podnikov, a regionálnych verejných fondov koordinujúcich s národným fondom verejných investícií rozmiestňovanie investícií tam, kam to republika potrebuje a bilancovaním dodávok i produkcie po republike.

Možno hlbšie konkretizovať?

Národné hospodárstvo vlastní a obhospodaruje skutočné národné bohatstvo Slovenskej republiky a tvorí ucelený ekonomický komplex.

Sú obnovené potravinárske výroby, spracúvajúce vlastné domáce poľnohospodárske produkty rastlinnej a živočíšnej výroby, toto odvetvie *zamestnalo to množstvo všetkých vraj „nezamestnateľných“ obyvateľov a nezamestnanosť je prakticky zlikvidovaná, Slovensko dokáže zamestnať v iných odvetviach aj tých vyše trisot tisíc občanov, čo v priebehu dvoch dekád museli emigrovať za prácou mimo republiky a teraz sa vracajú.*

Štátne lesy obhospodarujú lesnú pôdu mimo poľnohospodárskej pôdy a spolu s urbárskymi spoločenstvami spolupracujú na báze technicko-pestovateľskej a udržbárskej servisnej služby, zamestnávajú priamo svojich členov na miestnych urbáriátoch - a prekvitajú – *zabezpečená je nevídaná ochrana životného prostredia a protipožiarne a protipovodňové systémy, vybudované na úroveň každej obce – takmer sa eliminoval vznik lesných požiarov a záplav;*

Potravinárstvo vyvolalo svojimi produkčnými potrebami obrodu spracovateľských strojárskych a technologických výrob, takže vzniklo množstvo závodov a fabrík, všetko zamestnaneckých samospráv i rodinných firiem pre miestne i celoštátne potreby. Clami sa obmedzil dovoz potravinárskej a poľnohospodárskej strojárskej výroby a vlastne i potravín a poľnohospodárskych produktov; clá sú dočasným opatrením voči konkurencii – nik však nebráni konkurencii vstupovať do spoločných podnikov a zamestnávať ľudí priamo v SR.

Stavebníctvo sa diverzifikovalo podľa zvýšených požiadaviek na bývanie na bytové družstevné a priemyselné stavebné a krachujúce stavebné podniky prešli do rúk zamestnancov. Zamestnanecké samosprávy fungujú na celoštátnych i lokálnych fondoch obnovy bytového fondu národa i projektovej infraštruktúry, vyhľadávajú sa možnosti exportu stavebných prác do oblastí predtým postihnutých vojnami.

Vodné hospodárstvo, lesy a pôdny fond, toto všetko je späť v rukách štátu a štát vytvoril z krachujúcich spoločností zamestnanecké samosprávy – podniky sú plne v rukách štátu

a podľa objednávok verejných investičných bánk pracujú tak, že sú v prenájme zamestnancov.

Voda a vodné hospodárstvo sa stalo národným majetkom, ktoré štát spravuje vo forme **národného podniku**, pretože ten je nescudziteľný. Voda ako strategická surovina bola vnútroštátne vyňatá z trhového mechanizmu a obyvateľstvu Slovenskej republiky sa jej užívanie poskytuje „bezplatne“ na náklady štátneho a verejných rozpočtov. Z verejných bánk. Iné je to s používaním vody vo výrobe a pre účely zahraničných hospodárskych vzťahov – voda ako svetová komodita je spoplatňovaná tak ako vzácna surovina.

Dopravné a cestné infraštruktúry fungujú podľa rovnakej schémy, podobne energetické infraštruktúry, takže aj výroba atómovej energie; Mochovce sú konečne plne dostavané a výkonné. Obnovujú sa Jaslovské Bohunice z takmer zakonzervovaného statusu novými bezpečnými technológiami.

Pôvodne takmer zlikvidovaná materiálna výroba a ťažké strojárstvo dostalo nový impulz od štátnych fondov a verejných investičných bánk. Rýchlo sa vracia výroba výrobných technológií, teraz už zhodnotená plno-automatizovaným riadením s technológiami Industrie 4.0. Pôvodne zahraničné firmy po strate vlastníckeho vplyvu zahraničných investorov radšej prechádzajú na vlastnícku formu zamestnaneckých samospráv kvôli možnosti zlučovať daňové zaťaženia do jedinej podnikovej dane – dane zo základných fondov, čo nie je umožnené firmám so zahraničnými vlastníkmi.

Celý dovezený rozvinutý „automotive“ - priemysel a automobilový odbor s rozsahom štyroch automobiliek prešiel reštrukturalizáciou na výrobovú diverzifikáciu a podniky dovedené do bankrotu boli prevzaté štátnou investičnou bankou, ktorá ich prenajíma zamestnaneckým samosprávam v týchto podnikoch na základe predložených a schválených projektov diverzifikácie priemyslu.

Znova sa naplno rozvinul vedecko-výskumný potenciál v základnom aj aplikovanom výskume na základe štátnych objednávok a grantových schém verejných investičných bánk. Mladé talenty zostávajú doma, ale nik im nebráni sťažovať kdekoľvek vo svete, ak aplikujú výsledky do domácej národohospodárskej oblasti a nezostávajú v zahraničí.

Funguje systém verejných investičných „bánk“ tak ako to definoval Schweickart – teda inkasovanie dane zo základných prostriedkov od podnikov a sociálnych daní z príjmu obyvateľov na báze medzigeneračnej solidarity a rozdeľovanie fondov na granty investičných zámerov podnikov - samospráv plus sociálne programy pre obyvateľov mimo aktívneho politického života na úrovni štát-kraj-okres -obec.

Eurofondy už neexistujú, štátny dlh z minulého obdobia je „dobře uzamknutý“ –lebo nebudeme sami, čo sa o to budú pokúšať z bývalých krajín Eurozóny – takže sa čaká na celosvetovú dohodu, čo s dlhmi, ktoré už nik nikdy nezaplátí....

A tak v roku 2021 Slovensko zavŕšilo svoj „PLÁN B“ v hospodárstve:

Slovensko je súčasťou stabilného stredoeurópskeho hospodárskeho priestoru, menou sa stala opäť **koruna slovenská** a je vymeniteľná za svetové meny ako čínsky Júan, ruský rubel', americký dolár, či nemeckofrancúzske Euro.

V lete 2021 – obyvatelia Slovenska, **občania Slovenskej republiky**, užívajú životnú úroveň nielen priemerne a nie „stredne“ - ale v maximálnej úrovni ako predtým vysokopostavené vrstvy „horných desaťtisíc“ z rokov po 2000 - a to vďaka obnoveným národohospodárskym tokom financií vo vnútri štátu, finančné potriedky žiadny zahraničný investor „neťaží“ a teda nedobýva žiadnu rentu za zásluhy, že tu zainvestoval. „Čierna diera“ finančných tokov cez finančný trh je už zazátkovaná.

Slovenské obyvateľstvo sa demograficky spamätáva aj bez imigrácie, už „nevymiera“ a rýchlo sa dostáva z chudoby, do ktorej ho dostal kapitalizmus a globálny ekonomický poriadok po roku 1990. Produktivita práce sa prirodzene odráža na rastúcom hrubom národnom príjme a na vysokých príjmoch obyvateľov a prirodzené starnutie populácie neznamená ekonomické obavy – kedysi prehustené sídliská a mestá sa menia na skutočné obytné zony oddychu a vidiek prosperuje zo zachovania životného prostredia.

Hlavnou hrozbou pre Slovensko sú globálne rozkolísané klimatické pomery sveta, ako napr. neočakávané víchrice, monzúnové dažde a záplavy, suchá ničiaci úrodu, treskúce mrazy, objavujúce sa tornáda. Práve pre predchádzanie, obranu a na likvidáciu následkov týchto hrozieb funguje dobre zorganizovaná občianska služba na báze „civilnej obrany“, rozvíja sa priemysel a služby zamerané na elimináciu vplyvov klimatických zmien, pretože slovenská krajina a jej poloha v stredoeurópskom klimatickom miernom pásme je jedným z najcennejších článkov národného bohatstva, aké Slovensko vlastní.

Vzhľadom k dlhodobým rozvojovým hospodárskym projektom zameraným hlavne na adaptáciu ku klimatickým zmenám je široko uplatnený prechod na automatizáciu výroby a služieb všade kde sa to dá (zavedenie cez projekty Industrie 4.0), čo pri celospoločenskom vlastníctve výrobných prostriedkov a kolektívnom spoluvlastníctve v zamestnaneckých samosprávach a v národných podnikoch vytvára ten efekt, že zamestnanci v dvojúlohe vlastníkov aj zamestnancov môžu operatívne riešiť pracovné voľno a prípadné „nutné dovolenky“ vzhľadom ku klimatickým poruchám bez ujmy na príjme a k úplnej spokojnosti verejnosti – obyvateľstva Slovenska